

af Straffen, og, naar man anvender dette paa de foreliggende Forslag, Ministerens saavel som Udvalgets, ville saa Domstolene, naar de have Valget imellem 20 og 100 Rbd., i Reglen komme til at stige over de 20 Rbd., som Udvalget har foreslaaet? Det Samme gjælder med Hensyn til de andre Grader. — Men jeg tør med Bestemthed udtale, at, er der Noget, som man ved Valget af Straffene er tilbøielig til at lægge Domstolene til Last, saa er det vistnok ikke Strengthed (Stemmer: Na, Jo) . . . Jeg tør vel her beraabe mig paa min lange Erfaring, og jeg tør troe, at det ærede Thing ikke mener, at, naar jeg udtaler Noget med Hensyn til Anvendelsen af Lovgivningen ved Domstolene, jeg saa siger Andet, end hvad der er overeensstemmende med min fulde Overbeviisning; og jeg maa formene, at man snarere er tilbøielig til at beskylde Domstolene for for stor Mildhed end for Strengthed. — Men affect fra den Omstændighed, kommer Sagen dog til at stille sig saaledes, at hvad Valget af Straffene angaaer, kunne Domstolene efter den ærede Justitsministers Forslag komme til at begynde med ligesaa milde Straffe som efter Udvalgets, og det forekommer mig derfor, at det, som egentlig maa være den afgjørende Grund for Thinget, om det vil vælge Justitsministerens Endringsforslag eller Udvalgets, er det ene Punct: maa man erkjende, at en Dvaalfalver-Forseelse kan begaaes under saa skærpene Omstændigheder, under Omstændigheder, der indeholde en saa alvorlig Dpfordring til at straffe ind med Strengthed, at det er stemmende med Retfærdighedens Fordringer at anvende Band og BrødsStraffen? Jeg holder mig aldeles overbevist om, at der ikke er eet af det ærede Things Medlemmer, som jo vil indsee, at en Dvaalfalverovertrædelse kan stille sig saaledes — jeg vil indrømme; at det er sjældent, men det kan dog hændes — at det maa erkjendes at Band og Brøds Straffen ikke er for haard. Men, naar det ærede Thing maa erkjende, at der kan forekomme saadanne enkelte Tilfælde, hvori det vilde være i sig selv uretfærdigt at lade Bedkommende slippe med en ringere Straf end Band og Brød, saa troer jeg rigtignok, at Thinget bør gaae ind paa Justitsministerens

Forslag, idet jeg gaaer ud fra den aldeles bestemte Forudsætning, at Domstolene ikke ville straffe til Anvendelsen af, hvad der igjennem Lovgivningen kommer til at fremtræde som en højere Grad af Straf, uden hvor alle Momenter ere tilstede for at anvende den højere Straf. Denne højere Straf vil kun finde Sted, naar Bedkommende har lagt for Dagen en i høj Grad strafbar Ligegyldighed for Andres Liv og Lemmer. Jeg vil aldeles ikke opholde mig ved, hvad der med Føie er bemærket af Andre, at den omhandlede Forseelse kan komme til at gaae ind paa Bedrageriets Cnemærker; thi de sidste Talere have vistnok med Grund udtalt, at isaafald gif den over til at antage en ganske anden Character; men jeg holder mig alene til, naar En, navnlig af forkastelige Bevæggrunde, har tilfidesat alle de Hensyn, som skyldes Medborgeres Liv og Helbred, at da maa det erkjendes for nødvendigt, at den Domstol, der har at fælde Dommen, faaer Myndighed til at ansee den Paaagjældende med en passende Straf. Jeg maa derfor tilraade Thinget at gaae ind paa den ærede Ministers Forslag.

Lindberg: Jeg skal ikke indlade mig paa at tale om, hvad vi helst skulle vælge imellem, en større eller mindre Straf; men jeg skal blive staaende ved min første Paaastand, at det vilde være usforsvarligt at udsætte Folk for en betydelig Straf alene af den Grund, at de havde gjort en god Gjerning. Det er af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fremhævet, at det dog i alle Maader var usforsvarligt, at Folk for slet Binding skulde tage sig paa at helbrede Folk, og skulde indlade sig paa at behandle en Sag, som de slet ingen Forstand havde paa; men, dersom man vil gaae ind paa mit Endringsforslag, saa er jo al Fare i saa Henseende forbi; thi jeg forlanger ikke, at saadanne Folk skulle beskyttes, men kun saadanne Folk, som ikke have indladt sig paa at tage mod Betaling, og som kun have udført en menneskefjærlig Pligt mod deres lidende Næste. At saadanne Folk skulde udsættes for at behandles som Forbrydere — thi saaledes ere de ogsaa nævnte her i Salen — mener jeg er usforsvarligt, og jeg mener tillige, at der er al